

ΔΙΝΟΡΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΡΕΤΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(Τὸς συνέχειαν εἰς προηγούμενον φύλλον).

Ἐν τοιαυταῖς στιγμαῖς ἀθυμίας ὁ Εὐγένιος Φερῶ εἶχε συναντήσει τὸν Βερινιὸν ἕνα κερδοσκοπικὸν, ἰδρυτὴν Τραπεζῶν, ὑπεισθύνοντα, ὡς ὄφει ἐντὸς γαλακτοπωλείου, εἰς πᾶσαν ἑταιρίαν, καὶ εἶτα ἐγκαθιστάμενον ἐκεῖ ὡς ἐντὸς τυροῦ, συναίτερος διαφόρων τραπεζιτῶν, ὁτὲ μὲν τοκογλύφος, ὁτὲ δ' ὀφειλέτης, ἀποκαλύπτων δι' ὀξύτατης ὀσφρήσεως καὶ ἐπιωφελούμενος τῆς εὐπιστίας τῶν κεχνηταίων καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀνοήτων.

Ὁ Βερινιὸν εἰς βοήθους ἐγνώριζε τὸν Φερῶ. Τὸ ὄνομα τοῦ γηραιοῦ μυθιστοριογράφου ἦτο ἔντιμον· ἡ ἑταιρία τῶν Μεταλλείων τῆς Σιέρρα Φουέντας εἶχεν ἀνάγκην γραμματέως, καὶ ὁ συγγραφεὺς τῶν Ὁρυκτῶν τοῦ Karada ὄφειλε νὰ γνωρίσῃ τὴν τέχνην, δι' ἧς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώπων κἀμνουσι νὰ στίλβουν ὡς ψήγματα χρυσοῦ αἱ λεπτότεραι φλέβες τοῦ χαλκοῦ. Δὲν ὑπελείπετο ἄλλοτε παρὰ νὰ συγκατατεθῇ ὁ Φερῶ. Ὁ Βερινιὸν ὑπέκλεπτε τοιοῦτοτρόπως ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐγγυήσεως μέρος τι τῶν ἰσχυρῶν οἰκονομῶν τοῦ πτωχοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐδέχετο τὰς προτάσεις, ὑπερχαίρων ἐν ἀρεαῖ διαχύσει εὐγνωμοσύνης.

Ποίαν χαρὰν διὰ τὸν ἀτυχή λόγιον νὰ ἐγερεθῇ μίαν πρωίαν, φέρων τὸν ὠραῖον τίτλον «γενικοῦ γραμματέως» μιᾶς τραπεζιτικῆς ἑταιρίας, περὶ τῆς ὁποίας εἶχον κάμει τὸσον λόγον αἱ ἡμερηίδες. Ἐπανέβλεπεν ὁ γηραιὸς Φερῶ τὸ ὄνομά του τυπωμένον καθὼς ἄλλοτε, εἰς τὰ καλὰ ἐκεῖνα χρόνια καθ' ἃ ἐδημοσίευε τοὺς Ἰππότας του καὶ ὑπέκρινεν εἰς ὅλας ἰδιαιτέρον ἐγκεφαλικὸν φαινόμενον, ὅτε ἀνεγίνωσκε τὰς ἀγγελίας, τὰς ὁποίας ὁ Βερινιὸν ἐπλήρωνε τοῖς μετρητοῖς ἢ διὰ μετοχῶν, ὁ καυμένος ὁ ἀνθρώπος ἔβρασε μέχρι τοῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι περὶ ἰδικῷ του ἔργου ἐπρόκειτο, καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ Μεταλλεῖα τῆς Σιέρρα Φουέντας ἐν οἷς εὕρισκετο ἀναμεμιγμένον τὸ ὄνομά του, ἦσαν ὁ τίτλος πολυπλόκου δράματος ἢ ἐξαισίου δραματικοῦ μυθιστορήματος, τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ δημοσιεύσῃ, καὶ ἀνηγγέλλετο ἤδη.

Ἦσθάνετο ἑαυτὸν ἀνανεούμενον, ἀνακύπτοντα, ἀναθάλλοντα ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς τύχης.

Ἡ καλὴ, στερεὰ, καὶ βαρεῖα ἔδρα, ἐφ' ἧς ἐνεκαθιδρύετο ἐντὸς τοῦ ὠραίου γραφείου τῆς ἑταιρίας, τὸν παρηγάγει ἐπὶ τῆ σκέψει τῆς ἄλλης ἐκείνης ἀπροσίτου ἔδρας τὴν ὁποίαν εἶχε ποτὲ ὄνειρευθῇ ὅτι θὰ κατελάμβανεν, ἐκεῖ πέραν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς Γεφύρας τῶν Τεχνῶν, ὑπὸ τὸν χρυσοῦν θόλον! Ἄ! μπᾶ! περασμένα ὄνειρα. Αὐτὴ ἡ γλυκεῖα ἐξέγερσις, ἢ βελουδένια, ἐντὸς μεγάλης πολυτελοῦς αἰθούσης ἢ ἐπίσημοις εἰσοδοῖς ἐν τῷ ἐνδιαίτηματι τῷ κατεχομένῳ, ὑπὸ τῆς ἑταιρίας, οἱ θυρωροὶ μεγαλοπρεπέστεροι καὶ ὑπουργῶν, θεράποντες μὲ πρασίνοισι στολὰς φέροντες καλῶματα ὡς στρατηγοὶ καὶ παράσημα ὡς διπλωμάται, ὑπάλληλοι καὶ μέτοχοι χαιρετῶντες τὸν πτωχὸν λησμονημένον, χθὲς ἀκόμη ζών-

τα ἐν ἀφανείᾳ εἰς τὸ σπητάκι του, μὲ τὸν ἐπίσημον τίτλον: Κύριε Γενικὸ Γραμματεῦ! Ὅλη αὕτη ἡ ἀγνωστός, θαλερὰ καὶ ἀξιωματικὴ ζωὴ καθίστα τὸν Εὐγένιον Φερῶ εὐχαριν, ζωηρὸν, φιλοπαίγμονα, ἀκτινοβόλον. Ἐκεῖνος ὁ ἀγαθὸς Βερινιὸν. Τὸν εἶχε μέσ' τὴν καρδίᾳ του. Ὁ Βερινιὸν ἦτον ὁ Μαικῆνας, ὁ προστάτης του!

— Εἶνε γελοῖον, ἔλεγεν ἐνίοτε εἰς τὴν Δινόραν. Τὸν ἀντιπαθοῦσα τὸν Βερινιὸν, μὲ τὸ φαλακρὸν του κρανίον, καὶ ταῖς σταχτιαῖς φαβορίταις του· τὸ ἐξωτερικὸν του μὲ ἐνοχλοῦσεν ἐγνώρισα τόσους ἀνθρώπους εἰς τὸν καιρὸ — ὁ Φερῶ ἐπρόφερε τὴν λέξιν ἔς τὸν καιρὸ μεθ' ὅλης τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς ἀνίας τῶν ἀποσβεθεισῶν ἐλπίδων — καὶ ὅταν τὸν ἐβλεπα, τὸν ἀπέφευγα! Ἦμουν κτῆνος. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ αὐτὸς ὁ προσφιλὴς Βερινιὸν ἐμελλε νὰ κἀμῃ τὴν τύχην μου, καὶ τὴ δική σου, Δινόρα, καὶ τὴ δική σου, Δινορίτσα μου, τὴ δική σου! Ἄ! λοιπὸν, ἀγάπη μου, πές μου, εἶσαι εὐχαριστημένη;

— Ναί, ἐν εἶσαι εὐτυχῆς, ἀπεκρίνετο ἡ Δινόρα, ἀκολουθοῦσα κι' ἐκείνη διὰ τῶν βαθέων ὀμμάτων τις μίαν χίμαιραν πολὺ μακρὰν, ὑψηλὰ πολὺ.

Ἔστενοχώρει ὀλίγον τὸν Εὐγένιον Φερῶ τὸ ὅτι δὲν ἀπῆλθον παρ' αὐτοῦ μεγάλην ἐργασίαν. Δὲν ἤθελε ποσῶς νὰ σκεφθῇ ὅτι τοῦ εἶχαν ἀπλῶς δώσει μίαν εὐπρόσωπον θέσιν διὰ τὰ γηρατεῖά του. Ἦθελε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἐνεργητικότητά του. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ὁ Βερινιὸν, ἐπικειμένης τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ συντάξῃ διὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν τῶν μετόχων μίαν ἐκ τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν περιφῆμων Μεταλλείων τῆς Σιέρρα Φουέντας, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο «νὰ μεταλλεύωσιν εἰς μεγάλας τιμὰς», ὁ κύριος γενικὸς γραμματεὺς ἐξέβαλε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Τέλος πάντων! ἦτο καλὸς διὰ κἀτι τι! Ἐμελλε νὰ ἀποδείξῃ τί ἀξίζει ἕνας ἀνθρώπος, ὅστις μετεχειρίσθη τὴν γραφίδα τῆς ἐποχῆς τῶν Σουλῆ, τῶν Δουμά, καὶ τῶν Σὺν. Ἄλλως τε τὰ μεταλλεῖα τοῦ Χιλὶ ἦσαν τὸ στοιχείον του! Τὸ Χιλὶ! Ἄλλ' εἰς τὸ Χιλὶ ἐλάμβανε χώραν τὸ ὠραῖον ἀνέκδοτον δρᾶμά του Ὁ κόκκινος ὄφις. Δὲν εἶχεν ἴδει ποτὲ τὸ Χιλὶ, ἀλλὰ τὸ ἐγνώριζε, καὶ καλλίτερον ἀπὸ τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων. Εἶχε σπουδάσει ποτὲ τὸν ἰσπανοχίλιανόν. Τὸ λεξικὸν τοῦ Φάβρη τὸ εἶχεν ἀκόμα εἰς τὴν βιβλιοθήκην του. Ἐγνώριζε τὴν ζωολογίαν, τὴν γλωσσίδα, καὶ τοὺς βιομηχανικοὺς καὶ ἀγροτικοὺς πόρους τοῦ τόπου· τὰ ἐπαιζεν εἰς τὰ δάκτυλά του.

— Τὸ Χιλὶ! ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἡ δουλειά μου!... ἐγραψα τρία μυθιστορήματα, τὰ ὁποῖα συμβαινουσιν εἰς τὸ Χιλὶ.

— Τὰ ἐδιάβασα, ὁ Βερινιὸν ἀπήντα, καὶ δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα σὰς ἐπρότεινε νὰ ἀναλάβῃτε αὐτὴν τὴν ἐνασχόλησιν.

Νὰ κι' ἕνας ἀνθρώπος, ὁ Βερινιὸν! Εὐπαιδευτός, πλήρης μνημονικῷ! Εἶχεν ἀναγνώσει τὰ χιλιανὰ μυθιστορήματα τοῦ Εὐγενίου Φερῶ! Ἀγαθὴ τύχη! Καὶ πῶς ἐκπλήττεται κανεὶς βλέπων μερικοὺς ἑκατομμυριούχους νὰ ἐνθυμοῦνται ὅλα ὅσα ἔχουν ἀναγνώσει μέχρι τῶν ἀμερικανικῶν μυθιστοριῶν ἐνὸς συγγραφῆως τὸν ὁποῖον οἱ νεώτεροι περιφρονοῦσι, τὰ κτῆνη! Ἔτσι πῶς θὰ ἐπεμελεῖτο αὐτὰς τὰς ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας τοῦ ζητοῦν! Ὅα τὰς ἔκαμνε ἀριστουργήματα. Ναί, ναί, ἀριστουργήματα, ἀπολύτως.

Ἄ! ἐτέθη ὀλόκληρος, ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, ἐπὶ τῶν σελίδων ἐκείνων, ἐν αἷς πολλὴν γραφικότητα κατέσπειρε συνενῶν πρὸς τοὺς τεχνικοὺς ὄρους τῶν σημειώσεων τοῦ Παλούκη, τοῦ μεταλλεῖου τοῦ τῆς ἑταιρίας, σωρεῖαν πλουσιῶν περιγραφῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ παρείχον εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν μαγευτικὴν εἰκόνα ἐνὸς Ἐλδραδό.

Συμμενός ἐπάνω εἰς τὰ χαρτιά του, λησμονῶν σχεδὸν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συντάξεως οἰκονομολογικοῦ ἐγγράφου, ὁ

γρο-Φερῶ ἠγωνία νὰ ἐξεύρη, ἵνα κάλλιον παραστήσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀναγνωστῶν τὰ μεταλλεῖα τῆς Σιέρρα Φουέντας, ἐπίθετα χρωματισμένα, ὡς οἱ παπαγάλοι, οἵτινες ἐπέτων ἐκεῖ πέραν ἀνὰ τὰ δάση τῶν ἐλαιῶν καὶ τῶν μύρτων. Ἦτο παράδεισος, παράδεισος περιγραφόμενος μετὰ ζέσεως ἀποστόλου πρὸς τοὺς τεθαμβωμένους μετόχους: ἔδαφος θαυμασίον, γλοάζουσαι νῆσοι, μῆλα εἰς μέγεθος ἀνθρωπίνης κεφαλῆς, καὶ ῥοδάκινα ζυγίζοντα μίαν λίβραν! Μὲ ἐν μόνον δένδρον ἐκ τῶν δρυμῶνων τοῦ Χιλῆ, εἰς ἱεραπόστολος, οἰκοδομῶν ἐκκλησίαν εἴκοσι μέτρων τὸ μήκος· αἱ θύραι, τὰ παράθυρα, οἱ βωμοὶ, τὰ ἐξομολογητήρια ἀπὸ τὸν κορμὸν καὶ τοὺς κλόνους τοῦ αὐτοῦ δένδρου. Εἰς τὰς Ἄνδεις, ὁ ἀργυρὸς ὁ χαλκὸς, ὁ σίδηρος, ἐν ἀφθονίᾳ· χρυσοῦχα χρώματα λάμπουσα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὡς αἱ πυγολαμπίδες, ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν ἀστρῶν! Ὁ ἀργυρὸς τῶν ἐπαρχιῶν Κοκκιμπὸ καὶ Κοπιεπὸ ἐξερχόμενος κατὰ τόνους ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Καλδραῖ· χρυσορυχεῖα εἰς τὴν Πετόρκαν, εἰς τὰς γαίας τοῦ Χιλάν! Σιδηρεῖται λίθοι ἐξαγόμενοι ἀνὰ ἑκατοντάλιτρα! Τὰ χιλιανὰ πλούτη ἐξερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ὡς ἀνθη θεοῦ.

Καὶ ὁ Εὐγένειος Φερῶ ἐμεθύετο ἐν ταῖς περιγραφαῖς του, ἐν αἷς ἠκολούθει τὴν ἀντίληψίν του ὡς διηγηματολόγου, τὸ τρὸς του, ὡς μυθιστοριογράφου· ἡ κάλλιον καθίστατο καὶ αὐθις μυθιστοριογράφος, καὶ λησμονῶν τοὺς Παρισίους, ἐρρίπτετο ἐξἄλλος εἰς τὸ ἀγνωστον ὕπερ τὸν περιεστοίχιζε, ἀναπολοῦν εἰς αὐτὸν τὰς διηγήσεις του ἄλλοτε, τὰ πλάσματα τῆς νεότητός του· τὰς ὠχρὰς ἐβενότριχας ἠρωίδας του, τοὺς ἐκστατικούς ἵπποτας, τὰς διὰ μαχαιρῶν μονομαχίας, τὰς μάχας μὲ τὰ στυλέτα, τὰ διὰ μέσου τῶν Κορδιλιέρων ἵπποδρομία, τὰς ἀνὰ τὰς ἐρήμους φυγὰς καὶ καταδιώξεις, τὰς ἐκρήξεις ἀνάμεσα τῶν κλιματιδῶν τῶν παρθένων δασῶν, τὸ ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν, τὸ τετριμμένον καὶ τὸ μελοδραματικὸν τῆς παλαιᾶς ἀμερικανικῆς μυθιστορίας, τὴν ὁποίαν ἠτένιζεν ἀναθάλλουσαν ἐνώπιόν του, ἐν τῇ θλιβερωτέρᾳ πραγματικότητι, ὑπὸ τὴν ἀκτινοβολήσιν τῶν ἀριθμῶν των γραφέντων ὑπὸ τοῦ Παλούκη καὶ αὐξηθέντων ὑπὸ τοῦ Βερινιόν, καὶ ἐν τῇ ἐκθαμβούσῃ ἀποθεώσει τῶν στατιστικῶν τὰς ὁποίας προσῆγον διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἔλκυστρα τῶν συνδρομητῶν τῶν Μεταλλεῖων τῆς Σιέρρα-Φουέντας.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.

Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῶν Ἀδελφῶν Πετροῦ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἄτινα, μετὰ τοῦ χάριτος αὐτοῦ εἰς ἑκατὸν ἀντίτυπα τιμῶνται φρ. δύο.

Φιλοκάλως τυπωμένα ὅσο παίρνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΟΠΩΡΩΗΩΔΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Σας

(Ἐξώθεν τῆς πύλης τῆς ἀγορᾶς)

πωλεῖται ἀντὶ πέντε δρ. τὴν ὁκτὴν ἢ ὠραιότερην τοῦ Βοσπόρου

ΦΡΑΟΥΛΑ

Ἐπὶ τῆς Ἑρμαῖκῆς ὁδοῦ

ΝΕΟΝ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

τὸ καινουργέστερον μαρμαρόκτιστον μεγαλοπρεπὲς ὡς ἀληθὲς Παρισίων ξενοδοχεῖον, ἀνωθεν τῶν γιγάντων ἐμπορικῶν Μαυροῦδῃ καὶ Πατσιφᾶ,

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡ. ΣΥΝΕΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Κατακαινούργια ἐπιπλωμένο.

Ἡ καλλισθησία εἰς τὴν ἐντέλειαν.

Ἡ τάξις εἰς τὸ ἰδανικόν της.

Ἡ καθαριότης λάμπουσα.

Ἡ θεὰ ὄχι ἄλλη.

Ἡ ὁδὸς κεντρικωτάτη.

Ἡ ὑπηρεσία ἐντελής.

ΚΑΙ ΑΙ ΤΙΜΑΙ; - ΖΑΧΑΡΕΝΙΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.
 ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίον, Χαλιεῖδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, (Αἰδηλὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδαν, Ὀρεοῦς Μιζέλην, Ἀλυμῶν καὶ Βῶλον.
 ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἄμοργον καὶ Θήραν.
 ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αἴγινα, Πόρον, Ἰθάκη, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρον Ναύπλιον.
 ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέρνια Τήνον, Κόρθον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαῖριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.
 ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτιμώπλιον κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον ἔτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινήσαν, Αἴγινα, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Ζάκυνθον, Κατάκολον.
 ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλιεῖδα, Βῶλον, Σιάθον καὶ Σκόπελον.
 ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Ἰθάκη, Σπέτσας, Ναύπλιον. 7 μ. μ. Σύρον, Σέριφον, Σέριφον, Μήλον.
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοῦς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἔτερον ἀτιμώπλιον τὴν πρῶταν ἐκαστοῦ Σεβάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἀστακόν, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρθαγαράν.
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγινα, Πόρον, Ἰθάκη, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύβητρα, Γύθειον, Λιμέν, Καλάμας.
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύβητον, Σύρον, Ἰώνον Μυκόνον καὶ Κρήτην.